

2. dubna

Cukrářka našla na pídě
recept po babičce.

Rozhodla se, že recept
hned vyzkouší. Ale běda,
zjistila, že nemá mouku.

V krámku na náměstí
mají jen do pěti. Rychle
běžela pěšinou. Pod radni-
ční věží vyplašila holoubě.

Přišla do obchodu, zeptala
se, jestli nemá dvě mouky.
To bych měla, řekla paní
prodavačka. Cukrářka
tedy koupila mouku.
A běžela městem zpět
domů. Jak otevřela dveře,
přivítal ji její věrný pes
Bělásek. Pusila se do

pečení a opět zjistila,
že jí něco chybí. Vajíčka.
Ach, ta paměť! Spěchala
pro ně k sousedce. Dveře
jí otevřela paní s bělavý-
mi vlasy. Opět jste něco
zapomněla? Ptala se s
úsměvem. Ano, dvě vají-
čka. Přijďte mi, prosím

přikně. Tamozřejmě. Cukrá-
řka věděla, že musí spě-
chat. Na čele jí vyrazily
potu. Dort si chtěla dát
k obědu. A to se jí povedlo

